

Umts 2den Valakreds (Alberti) indbragte Lovforslag er den provisoriske Finantslov laaet ihjel; Regjeringen siger: Vi anerkjende ikke, at denne Behandling berører den provisoriske Finantslov, og vi anerkjende som Følge deraf ikke, at den ved Afstemning over dette Lovforslag kan slaas ihjel. Men, mine Herrer, naar vi se paa Praxis, paa den Virkelighed, der bliver tilbage, hvorledes vil det saa vise sig? Saa vil det vise sig, at i Praxis faar Regjeringen Ret; thi Skatterne, det kan De være fuldt overbevist om efter den høitærede Conseilspresidentens Udtalelse, de ville ligesuldt blive opkrævede, Udgifterne ville lige godt blive afholdte efter de Rekvissioner, der indkomme, og skulde der være noget eneste Sted, hvor jeg kunde tænke mig med Hensyn til Udgifterne, at der skulde være nogen Forandring, saa vilde det være det, at Folkethingets Kasserer selvfølgelig ikke vil kunne faae Lovtil at rekvirere Pengene hos den Regjering, som efter Folkethingets Mening ikke havde Ret til at disponere over Pengene, og saa vil det have til Følge, at Flertallet, der stemmer for Lovens Fortastelse, maa, naar det vil være konsekvent, sige: Vi kunne ikke oppebære vore Diæter (Ma! Ma!). Ja jeg skal ganske overlade til de Herrer, om de ville gjøre det eller ikke. Men i Dvrigt kunne De være overbeviste om, at Virningen vil blive, at Skatterne blive opkrævede og Udgifterne blive afholdte, og derfor kunde jeg godt forstaa Alt dette med Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag, derjom det var indbragt, opfundet af en rigtig udspekuleret politisk Spasmager, der tænkte som saa: Ja, Folkethinget har maakte ikke Lyst til at staa overfor en brat Ende nu strax ved Samlingens Begyndelse, og derfor maa vi finde paa en eller anden Vej, hvorved vi kunne gjøre det muligt at skabe en modus vivendi for den provisoriske Finantslov samtlig med, at det ser ud som, om man dog havde gjort Noget imod den, og derfor opfaandt man denne Henrettelse in effigie, denne Tuslagen af et Speilbillede af den provisoriske Finantslov, idet man vel forudsatte, at Regjeringen ikke vilde anerkjende, at Loven i hjerneste Maade har lidt nogen Skade. En saadan Antagelse vilde ganske vist hvile paa en Betragtning, som vilde være fornærmelig for Folkethingets Medlemmer, og jeg er derfor overbevist om, at den ikke kan have været til Stede hos det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, men hvad jeg ikke forstaaer, er, at det ærede Medlem og alle de ærede Medlemmer, der støtte ham, ikke se, at vi komme til nogle høist besynderlige Konsekventser, derjom man vedbliver at behandle nærværende Lovforslag, efterat den høitærede Conseilspresident

har erklæret, at Afstemningen over dette Lovforslag ikke vil have nogenombestemt Virkning efter hans Opfattelse paa den bestaaende provisoriske Finantslov. Thi hvorledes vil det gaa? Den høitærede Conseilspresident vil i Henhold til Grundlovens § 25 indbringe den provisoriske Lov, og saa staar man ligeoverfor et af to Alternativer: enten slaar man ogsaa den ihjel, men saa bliver det høist underligt, da man dog ikke godt kan slaa En, der er død en Gang, ihjel, thi saa bliver det en Anerkjendelse af, at den første Thiellagning ikke var rigtig, eller paa en eller anden Maade lader man være at behandle Regjeringens Forslag, og saa kommer Folkethinget til at gjøre netop det Modsatte af det, det tilsigtede, saa lader det denne Lov vedblive at leve; men, mine Herrer, dette synes dog at være høist underlige Konsekventser. Der er forøvrigt andre Konsekventser, som jeg synes, at de Herrere heller ikke se. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at de Forhandlinger, der foregaa her i Dag, forjaavidt som Resultatet skulde blive det, at de Herrere forlæste den foreløbige Finantslov enten ved en pure Afstemning eller ved den Omvei, som nu blev foreslaaet af det ærede Medlem for Sorø A. 2. B. (Alberti) nemlig at lade Afstemningen foregaa gjennem en motiveret Dagsorden, der er ikke nogen Tvivl om, siger jeg, at disse Forhandlinger i saa Fald ville blive udbasunerede hele Landet over som en stor og tapper og drabelig Bedrift; nu har man slaaet Provisoriet ihjel, og der er naturligvis heller ikke nogen som helst Tvivl om, at der vil blive sørget for, at Efterretningen herom vil blive modtagen med al skyldig Jubel og Bifald rundt omkring, og det vil heller ikke mangle paa, at der baade kan være en Ophidselse og Ophidsere. Men naar dette nu er sket, naar nu denne Jubel har faaet en lille Smule Tid til at sætte sig, saa kommer den tørre Virkelighed, ogsaa for dem, der have jublet, og det er denne, at man ser, at naaget hele denne Bedrift gaar Statsmaskineriet sin Gang, der opkræves Skatter, der afholdes Udgifter, og saa gaar det op for alle de Paagjældende, at hele denne drabelige Historie slet ikke har været Andet end et Drab af det ærede Medlem for Sorø's uskyldige Barn, saa gaar det op for alle de Paagjældende, at det Thing, som har Magt, naar det bruger den paa rette Maade, til at slaa den provisoriske Finantslov ihjel, netop ved den Maade, som De have valgt at gjøre det paa, ere blevne en magtesløs Magthaver. Saa gaar det op for dem, at hele den Kamp, som her i Dag føres mod Provisoriet, slet ikke er Andet end en Kamp mod Veirmøller, og saa synker Forhandlingen